

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6Csp/172/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618201545
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štefčík
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3618201545.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom JUDr. Petrom Štefčíkom v spore žalobcu S. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., Š. XXX/X, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, zastúpeného advokátskou kanceláriou ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kýčerského 7, o neplatnosť právneho úkonu a iné, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že úver zo zmluvy č. 44629134 zo dňa 04.12.2013 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

II. V časti o určenie, že zmluva o úvere č. 44629134 zo dňa 04.12.2013 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná súd žalobu zamieta.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia sumu 380 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Vo zvyšku súd žalobu v časti, v ktorej sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, zamieta.

V. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

VI. Žalovaný je povinný zaplatiť Slovenskej republike prostredníctvom Okresného súdu Partizánske súdny poplatok za žalobu vo výške 22,50 €, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

(1) Žalobca sa podanou žalobou domáha proti žalovanému určenia, že úver zo zmluvy č. 44629134 zo dňa 4.12.2013 uzatvorený medzi nimi je bezúročný a bez poplatkov, určenia, že zmluva o úvere č. 44629134 zo dňa 4.12.2013 uzatvorená medzi nimi je neplatná a vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 395 €.

(2) Žalobu odôvodnil tým, že medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. a ním bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 44629134 zo dňa 4.12.2013, na podklade ktorej mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver (kreditná karta). Zmluva mala podobu štandardizovaného formulára bez možnosti ovplyvniť jednotlivé zmluvné dojednania spotrebiteľom. Spotrebiteľ bol nútený podpísať celý obsah zmluvy jedným podpisom, ako aj ostatné dodatky. Veriteľ postupoval voči nemu bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi, najmä tým, že použil v zmluve početné neprijateľné zmluvné podmienky. Text uvedený v zmluve a v úverových zmluvných podmienkach je voľným okom nečitateľný. Priemerný spotrebiteľ sa nemal možnosť čo i len oboznámiť s dotknutým textom, nieto mu porozumieť a vyhodnotiť jeho dôsledky. Veriteľovi nič nebránilo formulárovú zmluvu pripraviť tak, aby spotrebiteľ získal reálnu možnosť oboznámiť sa s celým rozsahom povinností vznikajúcich mu uzavretím zmluvy. Odkaz

na úverové zmluvné podmienky mal byť uvedený zvýrazneným písmom, aby spotrebiteľ upozorňoval na nevyhnutnosť preštudovania zmluvy o úvere v celom jej rozsahu. Zmluvné podmienky sú neprijateľné ako celok už len z toho samotného dôvodu, že sú z hľadiska veľkosti písma voľným okom prakticky nečitateľné. Za zavádzanie spotrebiteľa považuje uvedenie nesprávnej výšky ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve. Ide o nekalú obchodnú praktiku, ktorá spôsobuje, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože mu neboli dané správne a pravdivé informácie. Mandatári žalovaného neposkytli žalobcovi náležité informácie, nepristupovali k nemu s odbornou starostlivosťou, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, neposkytli mu úplné, presné a jasné údaje o náležitostiach spotrebiteľskej zmluvy, nepodali mu podstatné informácie a tým zapríčinili, že urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. V zmluve absentuje RPMN úplne alebo je zavádzajúce, čo má za následok, že spotrebiteľský úver aj kreditná karta sú bezúročné a bez poplatkov. Úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jedna suma splátky. Zmluva je vadná pre nespočetné množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, bola uzavretá za nápadne nevýhodných podmienok, v rozpore so zákonom a prieči sa dobrým mravom a tak je neplatná od počiatku. Keďže zmluva o úvere bola bezúročná a bez poplatkov, domáha sa vydania bezdôvodného obohatenia. Využil peňažné prostriedky vo výške 300 €, zaplatil splátky 695 €, bezdôvodné obohatenie je 395 €.

(3) Ako dôkazy v žalobe označil zmluvu o spotrebiteľskom úvere, rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica 13Co/7/2015 a Okresného súdu Poprad 17C/456/2012, výpis z účtu kreditnej karty a doklad o prijatí úverového rámca na účet žalobcu.

(4) Súd žalobu doručil dňa 30.10.2018 žalovanému, poučil ho o jeho procesných právach a povinnostiach a umožnil mu vyjadriť sa k nej.

(5) Žalovaný k žalobe uviedol, že zmluva o úvere obsahovala všetky náležitosti vyžadované zákonom v čase jej uzavretia. Žalovaný popísal spôsob uzatvárania zmlúv s klientmi. Zmluvu netvorila len žiadosť, ale aj obchodné podmienky, cenník a potvrdzujúci list, v ktorých je uvedený napr. údaj o úrokovej sadzbe, indikatívny výpočet RPMN, údaje o poplatkoch a podobne. V tomto prípade ide o spotrebiteľský revolvingový úver, t.j. opakovane čerpaný a splácaný úver ohraničený úverovým rámcom, poskytnutý na základe kreditnej karty. Indikatívny výpočet RPMN sa nachádza v samotnej žiadosti. Žalobca v zmluve vyhlásil, že mal k dispozícii všetky jej súčasti. Zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/148/2016. Žalobca sám považoval pred vyše štyrmi rokmi zmluvnú dokumentáciu za čitateľnú, jasnú a zrozumiteľnú a podpísal ju a zmluvný vzťah niekoľko rokov akceptoval. Motívom žaloby je vyviazať sa z dobrovoľne prevzatého zmluvného záväzku. Žalovaný pritom riadne plnil. Žalovaný nijako nebránil žalobcovi oboznámiť sa so zmluvnou dokumentáciou, pretože tá mu bola pred podpisom odovzdaná. Skutočnosť, či si ju naozaj prečítal alebo nie, žalovaný nevie ovplyvniť. Aj na základe judikatúry je potrebné preferovať platnosť právneho úkonu pred jeho neplatnosťou. Zmluva však netrpí žiadnym dôvodom neplatnosti. Zmluva nemôže byť zároveň neplatnou a zároveň úver na jej základe bezodplatný. Žaloba je v tomto zmätočná. Zákonná požiadavka uvádzať rozpis splátok v zmluve o úvere neexistuje a neexistovala. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) (v súčasnosti l) zákona č. 129/2010 Z.z. a na jeho autentický a logický výklad. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/2015 a na povinnosť vykladať vnútroštátnu normu eurokonformným spôsobom. Poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov a Najvyššieho súdu SR, podľa ktorých nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky.

(6) Ako dôkazy označil kópiu žiadosti a obchodných podmienok, cenníka potvrdzujúceho listu - zmluvu o úvere, kópiu rozsudku KS v Nitre, kópiu uznesenia Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 23.04.2018 sp. zn. 4Cdo/211/2017 a uznesenia Najvyššieho súdu SR z 17.04.2018 sp. zn. 3Cdo/56/2018. Ďalej poukázal na nesprávny výpočet údajného bezdôvodného obohatenia, keď čerpaná výška úveru k 31.10.2018 predstavovala spolu sumu 473 €, nie 300 €. Žiadajú aj, aby súd žalobu považoval aj v zmysle článku 5 Civilného sporového poriadku za zjavné zneužitie práva nepožívajúce právnu ochranu.

(7) Súd vyjadrenie žalovaného doručil žalobcovi a umožnil mu vyjadriť sa k nemu. Žalobca v replike doručenej súdu dňa 02.01.2019 uviedol, že zotráva na tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na to, že zmluva bola uzatvorená korešpondenčným spôsobom, teda mu bola zaslaná neaktívna kreditná karta s priloženou žiadosťou o aktiváciu kreditnej karty, kde boli vopred vpísané všetky podmienky zmluvy zo strany veriteľa, ktoré on ako účastník nemohol nijako ovplyvniť, upraviť alebo meniť. Osobu, ktorá podpisovala zmluvu za veriteľa nikdy nevidel ani s ňou nebol v nijakom kontakte, čoho dôkazom je, že on podpísal žiadosť v Partizánskom 22.11.2018 a veriteľ v Poprade 4.12.2018.

(8) Súd repliku doručil právnenému zástupcovi žalovaného, s tým, že mu umožnil vyjadriť sa k nej. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v duplike doručenej súdu dňa 11.02.2019 uviedol, že zotráva na svojich doterajších prednesoch a žiada, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalobcu zaviazal na náhradu trov konania.

(9) Súd na prejednanie veci nariadil na 13.05.2019 pojednávanie. Riadne naň predvolal žalobcu i právneho zástupcu žalovaného. Právny zástupca žalovaného sa na pojednávanie neustanovil, pričom svoju neúčasť ospravedlnil a súhlasil s uskutočnením pojednávania vo svojej neprítomnosti. Súd spor prejednal na pojednávaní dňa 13.05.2019 v súlade s § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného.

(10) Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi - žiadosťou o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro na čísle listu spisu (ďalej len „č.l.“) 13 a 56 až 57, výpisom z Pôžičkovej karty Quatro na č.l. 14 až 18, Cenníkom VÚB, a.s. pre kreditné karty na č.l. 32 až 34, Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. na č.l. 50 až 51, schválením žiadosti o pôžičkovú kartu Quatro (potvrdzujúcim listom) na č.l. 56 a výsluchom žalobcu. Z vykonaných dôkazov súd zistil pre potreby rozhodnutia nasledujúci skutkový stav:

(11) Žalovaný ako veriteľ konajúci v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobca ako dlžník nekonajúci v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti uzavreli dňa 04.12.2013 zmluvu, predmetom ktorej bol úver poskytnutý žalobcom žalovanému prostredníctvom kreditnej platobnej karty. Zmluva bola uzavretá takým spôsobom, že žalovaný zaslal žalobcovi do schránky reklamnú ponuku spolu s neaktívnou kreditnou platobnou kartou a žiadosťou o aktiváciu pôžičkovej karty. Žalobca následne žiadosť vypísal a vypísanú žiadosť odoslal žalovanému, pričom jej prijatím žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy. Z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že pred odoslaním žiadosti žalovanému ju mal asi týždeň k dispozícii. Predmetom zmluvy bol úver poskytnutý vo forme úverového rámca vo výške 300 €, splatný v štandardných mesačných splátkach po 10 €, pričom štandardná úroková sadzba bola podľa zmluvy 22,80% p.a. Zmluva má povahu zmluvného formulára vopred pripraveného veriteľom. V čl. V formulára sa nachádza indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov za predpokladu vyčerpania úveru vo výške úverového rámca dňa 1.12.2013, splácania istiny v rovnakých mesačných splátkach so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania pri prvej až predposlednej splátke 25 € a poslednej splátke 72,45 €. Ročná percentuálna miera nákladov pre uvedený prípad bola vyčíslená na 28,16%. Celkové náklady spotrebiteľa boli vyčíslené na 47,45 € a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, bola vyčíslená na 347,45 €. Deň splatnosti bol 15. deň v mesiaci. Priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku bola v čase uzavretia zmluvy podľa zmluvného formulára 26,59%. Podľa vyhlásenia v čl. V bod 9 zmluvného formulára dlžník svojim podpisom vyjadril, že sa oboznámil s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou žiadosti, cenníkom, ktorý je prílohou žiadosti a zmluvnými podmienkami prostredníctvom formulára pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý mu bol písomne doručený a prevzal ho. Súčasťou formulára je aj vyhlásenie v čl. V, 20, že klient sa v dostatočnom časovom predstihu pred uzatvorením zmluvy oboznámil so zmluvou a jej prílohami, porozumel charakteru a rizikám finančnej služby a zodpovedne prijal rozhodnutie. V závere čl. V formulára sa nachádza prehlásenie, že prijatím a schválením žiadosti zo strany banky (veriteľa) sa žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty. Obchodné podmienky, cenník a potvrdzujúci list sú súčasťou zmluvy. Žalobca vo formulári vyznačením „X“ v príslušnom políčku odmietol poistenie schopnosti splácať úver. Žalobca žiadosť podpísal dňa 22.11.2013 v Partizánskom a zástupca žalovaného dňa 04.12.2013 v Poprade. Z výpisu z pôžičkovej karty vyplýva, že žalobca čerpal prostredníctvom karty prvýkrát dňa 20.12.2013 sumu 200 €, potom dňa 22.12.2013 sumu 50 €, dňa 28.12.2013 sumu 20 €, dňa 29.12.2013 sumu 20 € a z bankomatu vybral sumu 10 €. Dňa 25.04.2014 čerpal sumu 10 € a sumu 5 €. Dňa 06.11.2014 čerpal sumu 158 €. Žalobca uhradil úver v dohodnutých splátkach po 10 €, a to až do 11.11.2014. Dňa 14.12.2014 zaplatil splátku vo výške 15 € a všetky ďalšie splátky splácal po 15 € mesačne. Splátku splatnú 15.10.2015 už včas nezaplatil, zaplatil až 13.11.2015, sumu 15 €. Následne uhradil dňa 12.12.2015, 12.02.2016, 12.02.2016 vždy po 30 €, 20.02.2016 sumu 15 €, rovnakú sumu dňa 16.03.2016 a dňa 07.05.2016 sumu 30 €. Nato zaplatil až 22.04.2017 sumu 15 €. Dňa 12.05.2017 zaplatil 20 €, dňa 04.10.2017 a 10.11.2017 po 30 €, dňa 11.12.2017 sumu 15 €, dňa 30.01.2018 sumu 10 €, dňa 13.02.2018 sumu 30 € a rovnakú sumu aj 15.03.2018, 10.04.2018, 09.05.2018 a dňa 07.06.2018. Spolu zaplatil sumu 695 €. Súčet jednotlivých čerpaní vyplývajúcich z výpisu (bez úrokov a poplatkov) bol vo výške 473 €. Súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., ktoré v čl. I obsahujú okrem iného aj definíciu revolvingového úveru, podľa ktorej ide o spotrebiteľský úver, ktorého úverový rámec sa obnovuje každou došlou úhradou. Úverový rámec je definovaný ako celková suma

peňažných prostriedkov poskytnutá klientovi ako revolvingový úver, do výšky ktorej možno realizovať transakcie použitím karty a účtovať príslušné poplatky a úroky spojené so správou a používaním karty v súlade s podmienkami zmluvy. Žiadosť o uzavretie zmluvy sa v súlade s čl. II. bod 2 stáva zmluvou prijatím žiadosti veriteľom vydaním potvrdzujúceho listu, ktorý je súčasťou zmluvy. K úveru bol na základe čl. III. obchodných podmienok vedený kartový účet, pričom dlžník kartu aktivoval telefonickou žiadosťou. Držiteľ karty bol oprávnený v súlade s čl. IV bod 19 čerpať kartou peňažné prostriedky do výšky maximálneho denného limitu, najviac do výšky nevyčerpaného úverového rámca. Podľa čl. V. bod 26 jednotlivé splátky v prospech kartového účtu sú účtované na úroky, poplatky a istinu. V súlade s čl. X bod 60 bola zmluva uzatvorená na dobu neurčitú. Z Potvrdzujúceho listu zo dňa 18.12.2013 vyplýva, že žalovaný žalobcovi žiadaný úverový rámec, splátku a úrokovú sadzbu schválil. PIN kód mal byť žalobcovi zaslaný do 7 dní doporučené do vlastných rúk. V Potvrdzujúcom liste sa opäť nachádza indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že k zmluve pristúpil, hoci jej nerozumel, lebo bol pod finančným tlakom. Považuje ju za zmätočnú, plnú matematických nezrovnalostí. Pred uzavretím spornej zmluvy uzatváral jednu zmluvu o kúpe televízora na splátky a zmluvu o kúpe auta na pôžičku. Úverovú ponuku od žalovaného dostal poštou, telefonicky kontaktoval operátora spoločnosti Consumer Finance Holding. Žiadosť mal pred podpisom k dispozícii asi týždeň. Následne mu prišiel potvrdzujúci list a PIN kód. Úver použil na vlastné účely. Na obsah žiadosti sa pred jej podpisom nikoho nepýtal, on mal úmysel získať úver 300 € a splácať ho po 10 € mesačne. Čerpanie nad 300 € považuje za nevyžiadané plnenie. K záveru, že zmluva je nejasná, došiel až s odstupom času, zmluvu si dal posúdiť na ministerstve spravodlivosti. Žalobca uviedol, že nepozná pojem revolvingový úver a pozná pojem kreditná karta. Skoršie zmluvy, ktoré uzatváral, boli formulárové. On si bol vedomý úročenia úveru v čase podpisu žiadosti.

(12) Súd nevykonal dokazovanie označenými rozhodnutiami iných súdov, pretože tieto nemôžu prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu. Relevantné môžu byť len z hľadiska potreby rozhodovania v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou, čo má však vplyv nie na posúdenie skutkového stavu, ale na právne posúdenie obsahu sporu.

(13) Súd vo veci samej rozhodol prvýkrát rozsudkom zo dňa 13.05.2019 č.k. 6Csp/172/2018 tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

(14) Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil tým, že v prvom rade súd skúmal, či je podaná žaloba prípustným prostriedkom obrany nárokov žalobcu proti žalovanému. Vychádzal pritom z ustanovenia § 137 písm. d) CSP, ako aj z ustanovenia § 11 ods. 4 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu podania žaloby, podľa ktorých možno žalobou požadovať, aby sa rozhodlo o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu, pričom osobitným predpisom je v posudzovanom prípade práve § 11 ods. 4 citovaného zákona. Toto ustanovenie umožňuje spotrebiteľovi pred súdom sa domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo bezúročnosti a bezpoplakovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. Následne sa súd zaoberal meritom sporu. Žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzavreli dňa 04.12.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Žalobca ju uzavrel ako spotrebiteľ v zmysle § 2 písm. a) citovaného zákona a žalovaný ako veriteľ podľa § 2 písm. b) citovaného zákona. Zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. OZ. Zmluva o úvere podľa záveru súdu obsahovala všetky náležitosti podľa § 9 ZoSÚ, ktoré v nej bolo možné v čase jej uzavretia uviesť. Buď sa nachádzajú v samotnom texte žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty, ktorá sa prijatím protistranou stala zmluvou o spotrebiteľskom úvere, alebo sa nachádzajú v súčasť zmluvy, ktorou sú obchodné podmienky. Skutočnosť, že zmluvný formulár bol vopred pripravený veriteľom sama osebe neznamena, že by bol spotrebiteľ poškodený. Ani uvedenie niektorých z podmienok, ktoré sa v spotrebiteľských zmluvách pravidelne opakujú, vo všeobecných podmienkach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, nepoškodzujú spotrebiteľa. Súd prihliadal aj na osobitosti posudzovaného sporu, najmä na tú skutočnosť, že zmluvné podmienky síce boli vopred pripravené veriteľom, avšak žalobca ako spotrebiteľ mal dostatočný priestor na to, aby sa s nimi podrobne oboznámil a prípadne aj aby ich obsah ešte pred uzavretím zmluvy namietal. Podľa jeho vlastného vyjadrenia od doručenia zmluvného formulára po jeho odoslanie uplynula doba približne jedného týždňa. Nebol teda pod časovým tlakom a nikto ho nenútil zmluvu uzatvoriť. Ak napriek tomu so zmluvnými podmienkami navrhnutými žalovaným súhlasil, je týmito zmluvnými dojednaniami viazaný. Tvrdenie o nečitateľnom písme súd považuje len za účelové. Ak by žalobca nemohol formulár prečítať, ťažko možno predpokladať, že by ho podpísal, keďže k uzatváraniu zmluvy došlo korešpondenčným spôsobom a žalobca preto nemohol byť pod časovým tlakom. V čase uzatvárania zmluvy nebola

zákonom stanovená minimálna výška písma v spotrebiteľskej zmluve, len požiadavka, aby predmet a cena neboli uvedené menším písmom ako iná časť zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Požiadavka žalobcu, že ho veriteľ mal zvýrazneným písmom upozorniť na nevyhnutnosť preštudovania zmluvy o úvere v celom jej rozsahu nemá oporu v žiadnom právnom predpise. Súd má za to, že každý priemerne znalý spotrebiteľ si musí byť vedomý toho, že je viazaný celým obsahom zmluvy, preto si celú zmluvu má prečítať bez ohľadu na to, či ho na túto skutočnosť veriteľ upozorní alebo nie. Ak tak z hocijakého subjektívneho dôvodu neurobí, nemôže táto jeho ľahkomyseľnosť ísť na ľarchu veriteľa, najmä ak veriteľ o nej nevie (keďže zmluva bola uzatváraná korešpondenčným spôsobom, veriteľ nemal dôvod predpokladať, že sa dlžník v skutočnosti neoboznámil s celým obsahom návrhu na uzavretie zmluvy). Tvrdenie o množstve neprijateľných zmluvných podmienok a nápadne nevýhodných podmienkach pri uzatváraní zmluvy súd považoval len za účelové, vedené snahou žalobcu vyhnúť sa plneniu zo zmluvy. Toto tvrdenie je natoľko nekonkrétne, že z neho nie je možné vyvodiť, ktoré konkrétne zmluvné podmienky majú byť neprijateľnými. Súd pri vlastnom prieskume predloženej zmluvy žiadne také zmluvné podmienky, na podklade ktorých žalovaný prijal alebo si uplatňuje plnenie a ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako neprijateľné, nezistil. Takisto súd nezistil v konaní žalovaného ani žiadne porušenie dobrých mravov. Nebolo preukázané, že by žalovaný žalobcovi pred uzavretím zmluvy o niektorých zmluvných podmienkach klamal alebo že by ho zavádzal. Ani predmet zmluvy nie je v rozpore s dobrými mravmi. Hoci dohodnutá úroková sadzba je relatívne vysoká, jej výška nie je natoľko neobvyklá, že by bolo možné úrok považovať za neprimerane vysoký. Súdu je z verejne dostupných zdrojov (www.nbs.sk) známe, že v mesiaci, kedy bola uzavretá zmluva, bola priemerná úroková sadzba pri prečerpaní bežného účtu, čo je obdobný systém úverovania ako revolvingový úver, 13,65% p.a. Úrokové sadzby spotrebiteľských úverov so splatnosťou nad jeden rok pritom boli ešte vyššie. Dohodnutá úroková sadzba neprevyšuje túto sadzbu o viac ako dvojnásobok, preto ju súd nepovažuje za neprimeranú, rozpornú s dobrými mravmi.

(15) Tvrdenie o neuvedení RPMN v posudzovanej zmluve podľa právneho názoru súdu prvej inštancie vyslovenom v prvom rozsudku vo veci nemalo za následok bezúčnosť a bezpoplatkovosť úveru. Presnú RPMN totiž vzhľadom k charakteru úveru, ktorý bol poskytnutý ako úverový rámec bez znalosti konkrétnej výšky jeho čerpania, uviesť nebolo možné. V takom prípade bolo podľa pôvodného právneho posúdenia sporu súdom prvej inštancie potrebné uviesť čo najpresnejší indikatívny výpočet RPMN, ktorý by vychádzal z hypotetického možného čerpania úveru, čo je v predloženej žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty uvedené. Takýto postup umožňuje Príloha 2 ZoSÚ. V nijakom prípade nejde o klamanie spotrebiteľa. Uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov len indikatívnym (príkladným) spôsobom, za použitia hypotetickej situácie, ktorá pri čerpaní úveru mohla nastať (vyčerpanie naraz, splácanie v 12 splátkach, pričom posledná splátka zostatok istiny, úroky a poplatky), bolo podľa pôvodného právneho názoru prvoinštančného súdu plne v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Nebolo preukázané, že by „obchodní mandatári odporcu“ neposkytli žalobcovi náležité informácie a neprístupovali k nemu s odbornou starostlivosťou a neposkytli mu úplné, presné a jasné údaje o náležitostiach spotrebiteľskej zmluvy, čím zapríčinili, že urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Toto tvrdenie žalobcu je aj v rozpore s ďalším jeho tvrdením, že zmluva bola uzatváraná korešpondenčným spôsobom. Žalobca teda neprišiel do kontaktu so žiadnymi obchodnými mandatármi žalovaného, títo ho teda ani nemohli uviesť do omylu. Výška splátky v zmluve uvedená bola a jej nerozčlenenie na istinu, úroky a poplatky nemá za následok bezúčnosť a bezpoplatkovosť úveru. K tomu je možné poukázať na ustálenú súdnu prax, okrem iného aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, napr. vo veci 3Cdo 146/2017 a na ďalšie neskoršie rozhodnutia, ktoré obsahovo vychádzajú zo záverov vyslovených Súdnym dvorom EÚ vo veci C-42/2015 Biroová. Najvyšší súd konštatoval, že eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Ďalej uviedol, že pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivkej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v

číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Dovolací súd v súvislosti s tým poznamenáva, že aj v zmysle Rozsudku zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky. S uvedenými závermi sa súd stotožňuje a pri rozhodovaní z nich vychádzal. Čo sa týka neuvedenia termínu konečnej splatnosti úveru, súd poukázal na čl. X bod 60 Obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy, podľa ktorých zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru teda nebolo možné uviesť, pretože závisela od množstva a výšky čiastkových čerpaní úveru žalobcom. Kým žalobca úver splácal a úverový rámec dopĺňal, konečná splatnosť úveru sa neustále posúvala. Ani rozhodnutia iných súdov citovaných žalobcom v žalobe podľa súdu prvej inštancie nič nemenili na hore uvedených záveroch súdu. Jednak už v nešlo o ustálenú súdnu prax a boli prekonané novšou judikatúrou, napríklad aj rozsudkom najvyššieho súdu, ktorý bol citovaný v predchádzajúcom texte odôvodnenia tohto rozsudku (citovaný rozsudok KS Banská Bystrica, so závermi ktorého súd prvej inštancie nesúhlasil aj z toho dôvodu, že bolo to výslovné ustanovenie zákona, ktoré umožňuje uvedenie RPMN príkladom, preto takéto uvedenie musí postačovať pre úročenie a splatnenie úveru /ak sú splnené všetky ostatné zákonné podmienky/) a jednak vychádzajú z iného skutkového stavu, pretože v tejto veci nebolo preukázané, že by žalobcovi ktokoľvek uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere vnútil (citovaný rozsudok OS Poprad). Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že zmluva o úvere uzavretá medzi zmluvnými stranami nie je neplatná. Zároveň, keďže úver nebol dôvod považovať za bezúročný a bez poplatkov, nemohol sa z dôvodu prijatia plnenia na úroky a poplatky ani žalovaný bezdôvodne obohatiť. Preto súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Na tomto závere nič nezmenil ani zjavný omyl žalobcu v tom, že sa domnieval, že úver musí splatiť za jeden rok. Také dojednanie totiž zo zmluvy nevyplyva. Zo zmluvy vyplýva dohoda, že úver musí splácať v minimálnych splátkach po 10 € mesačne. Uvedenie obdobia jedného roka je len príkladom pre výpočet indikatívnej výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá vychádza z Prílohy č. 2 ZoSÚ. Zmluva bola celkom jednoznačne uzavretá na dobu neurčitú a doba splatnosti závisela od spôsobu čerpania úveru žalobcom, respektíve od spôsobu dopĺňania úverového rámca. S tým súvisí aj uvedenie výšky úveru, ktorý bol čerpaný v skutočnosti vo vyššej sume, ako bol dohodnutý úverový rámec. Takýto postup zmluva umožňovala, pretože úver bol poskytnutý ako revolvingový. To znamená, že žalobca mohol úver opakovane čerpať, a to v prípade, ak splátkami doplnil úverový rámec. Inými slovami, ak vyčerpal sumu 300 €, neznamenalo to, že nemohol pokračovať v čerpaní aj nad túto sumu. Ak úverový rámec doplnil jednotlivými splátkami, tak mohol až do rámca 300 € úver čerpať znovu, a to aj opakovane. Tieto ďalšie čerpania teda nie sú nevyžiadanými plneniami, ale sú plneniami v súlade so zmluvou, ktoré žalobca od žalovaného žiadal použitím poskytnutej kreditnej karty.

(16) Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie. Odôvodnil ho tým, že podľa neho súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie tak spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Názor súdu prvej inštancie o platnosti zmluvy a listín k zmluve považoval za rozporný s aktuálnou rozhodovacou praxou. Mal za to, že základné parametre definujúce druh zmluvy, odplatu, začiatok a koniec zmluvného vzťahu spotrebiteľského úveru musia byť podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., dostupné na jednom tlačive, tzn. na zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ďalej uviedol, že písomnou zmluvou o úvere nebol dojednaný druh úveru, doba trvania zmluvy ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Nepovažoval za dostačujúce to, že chýbajúce náležitosti žalovaný uviedol v obchodných podmienkach a poukázal na to, že s obchodnými podmienkami bol oboznámený až dorúčením schválenia žiadosti o bankomatovú kartu Quatro. Taktiež sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že RPMN je uvedená správne a poukázal na znenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.. Dal do pozornosti, že v žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro sa nachádzal iba indikatívny výpočet RPMN a splátok úveru, ktorý ani obsahovo ani matematicky nie je totožný s indikatívnym výpočtom uvedeným na schválení žiadosti o pôžičkovú kartu Quatro, čo podľa neho spôsobuje neurčitosť a nezrozumiteľnosť zmluvy. Napokon poukázal na nesprávne určenie čerpania prostredníctvom karty Quatro v sume 158 eur zo dňa 06.11.2014. Namietal, že táto suma je debetná transakcia a žalobca túto sumu nikdy nečerpal. Trval na tom, že žalovaný si pri uzatváraní zmluvy o úvere nesplnil povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 129/2010 Z.z.. Žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

(17) Žalovaný k odvolaniu uviedol, že odvolaním napadnutý rozsudok je ako celok zreteľný, jasný, zrozumiteľný a zároveň je prehľadne štruktúrovaný. K odvolacím námietkam žalobcu uviedol, že prameň jedine z neochoty žalobcu akceptovať právny názor súdu prvej inštancie. Záverom uviedol,

že odvolanie žalobcu obsahuje opakované argumenty žalobcu, s ktorými sa už súd prvej inštancie presvedčivo vysporiadal a argumentácia žalobcu vychádza z nepochopenia zložitosti a štruktúry právneho vzťahu a taktiež právnych noriem, ktoré sa v čase podpisu zmluvy na tento vzťah aplikovali. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a žalobcu zaviazal na náhradu trov konania žalovaného.

(18) Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 31.01.2020 č.k. 6Co/101/2019-120 odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodol tak z dôvodu, že po preštudovaní veci sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie v otázke posúdenia platnosti zmluvy o úvere zo dňa 04.12.2013. Dospel k záveru, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy a rovnako na sa ňu vzťahuje právny režim zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nevzhladol v procese uzatvárania ako ani vo formálnych náležitostiach samotnej zmluvy skutočnosť, ktorá by mala mať za následok jej neplatnosť. V tejto súvislosti poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku v bode 34 až 36, s ktorým sa plne identifikoval.

(19) Avšak odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, keď uzavrel, že nie je dôvod považovať poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, pričom považoval uvedenie RPMN v zmluve o úvere zo dňa 04.12.2013 ako aj ostatných náležitostí zmluvy za súladné s § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. V zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (t.j. do 30.04.2014), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Je nesporné, že ustanovenie § 11 v spojení s § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch má za cieľ ochranu spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, resp. priamo v nej poskytnúť prehľadne všetky relevantné údaje na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré spotrebiteľ môže zväžiť. Aby bolo zabezpečené, že spotrebiteľ bude mať vždy dostatok relevantných informácií pre svoje rozhodnutie, zákonodarca v § 9 zákona vymenúva zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V rámci nich vymenúva tie, ktorých neuvedenie v písomnej zmluve má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo predstavuje určitý postih - sankciu pre dodávateľa, ktorý zákonom predpísané náležitosti v zmluve neuvedie. Cieľom zákonodarcu pod hrozbou uvedeného následku teda bolo donútiť dodávateľov - veriteľov, aby stanovené náležitosti - údaje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzali a zároveň dodržiavali písomnú formu zmluvy. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Podľa dôvodovej správy "ročná percentuálna miera nákladov" (ďalej len "RPMN"), ktorému sa venuje ustanovenie §19, kde je stanovený spôsob jej výpočtu, je dôležitým ukazovateľom na posúdenie výhodnosti či nevýhodnosti dohodnutého spotrebiteľského úveru. RPMN sú celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky úveru. RPMN vyjadruje hodnotu všetkých záväzkov - čerpanie, platby a poplatky - budúcich alebo súčasných a dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom a počíta sa podľa matematického vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na základe takto stanoveného jednotného spôsobu výpočtu je spotrebiteľovi umožnené porovnať "cenu" rôznych spotrebiteľských úverov ponúkaných na trhu. Ročná percentuálna miera nákladov je aj podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ dôležitý údaj pri rozhodovaní spotrebiteľa, podľa ktorého posudzuje jednak rôzne ponuky úverov, jednak rozsah svojho záväzku (pozri uznesenie C-76/10, Pohotovosť proti Korčkovskej, ale aj rozsudok C 42/15 Home Credit Slovakia proti Kláre Bíroovej). Absencia náležitosti stanovenej v § 9 ods. 2 písm. j/ spôsobuje podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z., že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pričom takúto sankciu porušenia povinnosti

veriteľom, ktoré môžu spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku treba považovať za primeranú v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15. Zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Pokiaľ ide o RPMN pre výpočet sú rozhodujúce údaje platné v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Medzi faktory, ktoré RPMN ovplyvňujú teda patrí výška poskytovaného úveru, obdobie, na ktoré sa úver poskytuje, výška nákladov, ktoré súvisia s poskytnutím úveru, informácie o výške splátok úveru, lehote splatnosti a ďalšie. Údaj o RPMN v čase uzavretia zmluvy je dôležitý z toho hľadiska, že na jeho základe sa spotrebiteľ pri porovnávaní RPMN uvádzaných pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných konkurenciou môže rozhodnúť, či danú zmluvu uzavrie alebo nie. Napokon odvolací súd dodáva, že RPMN ako jedna z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť s uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Súdny už opakovane konštatovali, že je prekonaný názor dodávateľov o nemožnosti vypočítať RPMN vzhľadom na revolvingovú povahu úverov (pozri rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.10.2012, sp. zn. 17Co/215/2012, Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.3.2014, sp. zn. 2Co/135/2013 a Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.10.2013, sp. zn. 6Co/138/2013). Pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolving, resp. iný druh úveru), akcentujúc jej dôležitosť zákonným znením, že ak nie je RPMN uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, preto žalobca ako dodávateľ finančnej služby na profesionálnom finančnom trhu nemôže túto skutočnosť zanedbávať. Napokon odvolací súd dáva do pozornosti Rozsudok Súdneho dvora EÚ z 19. 12. 2019 vo veci C 290/19, RN proti Home Credit Slovakia a.s., ktorý uviedol, že článok 10 ods. 2 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, zmenenej smernicou Komisie 2011/90/EÚ zo 14. novembra 2011, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola RPMN vyjadrená nie ako jedna konkrétna hodnota, ale ako rozpätie uvádzajúce najnižšiu a najvyššiu hodnotu. Vzhľadom na uvedené predpoklady, ktorých cieľom je uľahčiť jednotný výpočet RPMN, nemožno tvrdiť, že ak sú takéto skutočnosti neznáme, je uvedenie RPMN ako jednej konkrétnej hodnoty nemožné alebo neprimerane ťažké. RPMN musí byť v zmluve o spotrebiteľskom úvere vyjadrená jediným údajom, / hodnotou/. Záverom odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že na posúdenie úveru ako poskytnutého bez úrokov a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.) stačí, ak zmluva o úvere neobsahuje čo i len jednu z povinných náležitostí vyžadovaných § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I., ktorým žalobu zamietol v celom rozsahu ako aj v súvisiacom výroku II. o nároku na náhradu trov konania. Súčasne vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom je právny názor odvolacieho súdu záväzný (§ 391 ods. 3 CSP). V ďalšom konaní súd prvej inštancie rešpektujúc vyššie popísané právne závery opätovne posúdi, či zmluva o úvere zo dňa 04.12.2013 spĺňa náležitosti požadované § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy, ktorých absencia spôsobuje bezpoplatkovosť a bezúročnosť poskytnutého úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z.z.. Pokiaľ by dospel k záveru o bezpoplatkovosti a bezúročnosti predmetného úveru vysporiada sa aj s nárokom žalobcu na vrátenie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému.

(20) Súd prvej inštancie, súc viazaný právnym názorom vysloveným odvolacím súdom, nariadil na prejednanie sporu pojednávanie na 07.09.2020. Predvolal naň žalobcu a právneho zástupcu žalovaného. Právny zástupca žalovaného sa na pojednávanie neustanovil, svoju neúčast' ospravedlnil, pričom nežiadal z dôležitých dôvodov o jeho odročenie. Súd preto spor prejednal na pojednávaní dňa 07.09.2020 podľa § 180 CSP bez prítomnosti právneho zástupcu žalovaného.

(21) Súd na pojednávaní oboznámil podstatný obsah uznesenia odvolacieho súdu a v súlade s § 181 ods. 2 CSP doplnil s prihliadnutím na právny názor odvolacieho súdu predbežné právne posúdenie sporu a umožnil stranám vyjadriť sa k veci. Žalobca na pojednávaní uviedol, že netuší, čo je položka vo výpise z účtu 158 €, určite to kartou neplatil. Ide o položku zo dňa 06.11.2014. Nie je si vedomý, že by mal nejaký iný úver, ktorý by splácal, kartou to podľa neho ani nebolo možné. Túto sumu si veriteľ zrazil neoprávnenne. Popiera, že by žalovanému vznikol nárok na zaplatenie sumy 158 €.

(22) Vzhľadom k tomu, že vo veci nebolo potrebné doplniť dokazovanie (sporné bolo len skutkové a právne posúdenie správne vykonaných dôkazov), súd vo veci samej rozhodol. Riadil sa pritom nasledujúcimi právnymi predpismi.

(23) Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom

úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

(24) Podľa § 2 písm. a), b), d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

(25) Podľa § 7 ods. 1, ods. 2 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

(26) Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(27) Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a. druh spotrebiteľského úveru,

b. obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c. adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d. meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e. identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g. celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h. opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i. úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j. ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l. právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m. súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n. prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- o. úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p. upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q. veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r. výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s. informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t. právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u. spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v. informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w. právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x. názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y. priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

(28) Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a. zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b. zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c. zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d. v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

(29) Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

(30) Podľa § 19 ods. 1 ZoSÚ ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

(31) Podľa prílohy č. 2 bod II. písm. e) ZoSÚ ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez pevne určenej doby trvania, podľa ktorej sa spotrebiteľský úver musí splatiť úplne v rámci stanoveného obdobia alebo po ňom, pričom každá splatená časť spotrebiteľského úveru je prístupná na ďalšie čerpanie a takéto zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie sú povoleným prečerpaním, predpokladá sa, že

1. spotrebiteľský úver sa poskytuje na obdobie jedného roka, počnúc dňom prvého čerpania, a že posledná splátka uskutočnená spotrebiteľom vyrovná zostatok istiny, úrokov a prípadných ďalších poplatkov,

2. spotrebiteľ spláca istinu v rovnakých mesačných splátkach so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania; ak sa istina musí úplne splatiť iba jedinou splátkou v rámci každého platobného obdobia, predpokladá sa, že následné čerpania a splácania celej istiny spotrebiteľom prebiehajú počas obdobia jedného roka; úroky a ďalšie poplatky sa použijú v súlade s uvedeným čerpaním a splácaním istiny a v súlade s tým, ako je uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

(32) 137 písm. d) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

(33) Podľa § 11 ods. 4 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu podania žaloby spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

(34) Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

(35) Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

(36) Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

(37) Podľa § 53 ods. 1 až ods. 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(38) Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

(39) Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

(40) Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

(41) Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy medzi sporovými stranami ak sa zmluva medzi predávajúcim a spotrebiteľom uzatvára písomne a obsahuje ustanovenia, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah, predávajúci je povinný zmluvné podmienky formulovať zrozumiteľne. V pochybnostiach platí výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, ibaže súlad týchto podmienok so zákonom je predmetom kontroly orgánu dozoru.

(42) Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

(43) Podľa § 7 ods. 1, ods. 2 citovaného zákona nekalé obchodné praktiky sú zakázané. Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

(44) Súd na podklade výsledkov vykonaného dokazovania, po ich zhodnotení, súc viazaný právnym posúdením podaným odvolacím súdom, dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Súd pritom vychádzal z nasledujúcich úvah.

(45) V prvom rade súd opätovne posúdil procesnú prípustnosť žaloby a dospel k rovnakému záveru, ako v prvom rozsudku, a síce že žaloba je procesne prípustná. Súd preto len poukazuje na dôvody citované v odseku 14 odôvodnenia tohto rozsudku, ktoré už nebude opakovať. Len pre úplnosť, prípustnosť určovacej žaloby vyplýva z ustanovenia § 11 ods. 4 ZoSÚ.

(46) Ďalej súd posudzoval platnosť alebo neplatnosť spornej zmluvy o úvere. Súd dospel k rovnakému záveru, ako v prvom rozsudku, že zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 04.12.2013 pod číslom 44629134 je platná. Rozhodol tak z rovnakých dôvodov, ako sú citované v odseku 14 odôvodnenia tohto rozsudku a v odseku 10 odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.01.2020 č.k. 6Co/101/2019-120, ani tieto dôvody už súd opakovať nebude. Ani proces uzatvárania zmluvy, ani jej formálne náležitosti nespôsobujú jej neplatnosť. Preto súd vo výroku II. tohto rozsudku rozhodol tak, že žalobu v časti o určenie, že zmluva o úvere č. 44629134 zo dňa 04.12.2013 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná, zamietol.

(47) Súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu však súd prvej inštancie musel prehodnotiť svoj právny záver v tej časti predmetu sporu, kde sa žalobca domáhal určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že ročná percentuálnu mieru nákladov je možné určiť aj indikatívnym spôsobom a vyslovil záver, že za každých okolností musí byť táto uvedená v zmluve presným spôsobom, inak sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 19.12.2019 vo veci C 290/19 RN proti Home Credit Slovakia a.s. (podľa ktorého RPMN nie je možné v zmluve uvádzať ako rozpätie hodnôt, ale len ako jednu konkrétnu hodnotu). Súd prvej inštancie pri opätovnom posúdení tejto otázky len poukazuje na vyslovený právny názor odvolacieho súdu, ktorým je viazaný. RPMN v zmluve skutočne nie je uvedená ako presná hodnota (je uvedená len indikatívnym spôsobom), preto v súlade s § 11 ods. 1 písm. písm. b), písm. d) ZoSÚ je potrebné poskytnutý úver posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov. Preto súd vo výroku I. rozsudku určil, že úver zo zmluvy č. 44629134 zo dňa 04.12.2013 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

(48) Od posúdenia úveru ako bezúročného a bezpoplatkového závisí aj rozhodnutie súdu o ďalšom uplatnenom nároku, a to na vydanie bezdôvodného obohatenia.

(49) Bezdôvodným obohatením je aj majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. Takýto majetkový prospech sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Súd posúdil spornú zmluvu o úvere tak, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému ako veriteľovi tak vznikol zo zmluvy nárok len na vrátenie toho, čo žalobca skutočne na podklade zmluvy čerpal. Podľa žalobcu je to len suma 300 €. Medzi stranami pritom niet sporu o tom, že žalobca na podklade zmluvy žalovanému uhradil sumu 695 €.

(50) Súd sa nestotožnil so skutkovým tvrdením žalobcu, že na podklade zmluvy čerpal len sumu 300 €. V skutočnosti z vykonaného dokazovania vyplýva, že suma čerpania bola vo výške 315 €. Nie je pritom podstatné, že výška úverového rámca podľa zmluvy bola len 300 €. Revolvingový charakter úveru umožňoval žalobcovi čerpať aj sumu vyššiu, a to v prípade, ak časť vyčerpanej sumy splátkami splatí, čo sa v posudzovanom právnom vzťahu aj stalo. Žalobca podľa výpisu z účtu vyčerpal sumu 300 €, vzápätí ale splatil sumu 40 € a až následne čerpal ďalších 15 €. Zmluva mu takéto opakované čerpanie umožňovala. Sumu 315 € bol teda povinný žalovanému vrátiť. Keďže mu vrátil až sumu 695 €, rozdiel týchto súm predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré žalovaný na úkor žalobcu prijal. To je vo výške 380 €. Preto súd vo výroku III. tohto rozsudku rozhodol tak, že žalovaného zaviazal z titulu bezdôvodného obohatenia zaplatiť žalobcovi sumu 380 €. Lehotu na plnenie súd určil v súlade s § 216 CSP na tri dni od právoplatnosti rozsudku. Na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty súd žiaden dôvod nezistil, ani žiadna zo strán predloženie zákonnej lehoty na plnenie nenavrholala.

(51) Z vykonaného listinného dôkazu - výpisu z účtu na č.l. 15 vyplýva okrem iného aj transakcia zrealizovaná dňa 06.11.2014 (zaúčtovaná 07.11.2014) označená ako SKK, a.s. - Bernolákova 17 - POPRAD vo výške -158 €. Na toto čerpanie žalobcu z účtu však súd pri určení výšky bezdôvodného obohatenia neprihliadal. Žalobca počas sporu opakovane poprel, že by takúto sumu čerpal (všetky jeho ostatné čerpania sú pritom označené ako „M CARLO-Partizanske“). Na pojednávaní dňa 13.05.2019 uviedol, že netuší, čo je suma 158 € čerpaná dňa 06.11.2014. Rovnaké skutkové tvrdenie predniesol aj na pojednávaní dňa 07.09.2020, kde takisto uviedol, že túto sumu si veriteľ zrazil neoprávnene, nárok na zaplatenie tejto sumy poprel. Žalovaný ako veriteľ pritom na tieto skutkové tvrdenia nijako nereagoval, oprávnenosť účtovania sumy 158 € nijako nepreukázal (napríklad platobným príkazom, žiadosťou o zúčtovanie alebo podobne). Žalobca pritom skutočnosť, že sumu nečerpal, preukázať nemôže, pretože ide o negatívnu skutočnosť. Jedine žalovaný môže preukázať, že k čerpaniu takejto sumy (oprávnene) došlo. Preto súd tvrdenie žalobcu, že suma 158 € mu dňa 06.11.2014 bola zrazená z účtu neoprávnene, považoval za nesporné. Preto súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutočnosti, že žalobca vyčerpal z úveru v skutočnosti sumu 315 €, nie sumu 473 €.

(52) Súd žalobu žalobcu v tej časti, kde sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, zamietol čo do sumy 15 €. Rozhodol tak z dôvodu, že žalobca v skutočnosti preukázateľne čerpal z úveru sumu 315 €, nie sumu 300 €, ako tvrdil. Sám nespochybnil aj čerpanie do výšky 15 € (10 € + 5 € dňa 25.04.2014), len išlo podľa neho o „nevyžiadané plnenie“. V skutočnosti podľa názoru súdu o nevyžiadané plnenie nešlo, pretože výber z účtu po splatení časti vyčerpaného úverového rámca žalobcovi zmluva umožňovala. Ak zadal príkaz na úhradu, použil platobnú kartu alebo ak vybral hotovosť z bankomatu, hoci už predtým vyčerpal úverový rámec (a následne ho sčasti doplnil), ide o plnenie, o ktoré žalobca ako dlžník žalovaného ako veriteľa svojím úkonom požiadal.

(53) Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

(54) Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

(55) Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol o jeho trovách. Obe procesné strany boli v spore čiastočne úspešné a čiastočne neúspešné. Preto súd mohol nárok na ich náhradu pomerne rozdeliť alebo rozhodnúť tak, že žiadna zo strán nemá na ich náhradu nárok. Súd sa priklonil k druhej z možností. Rozhodol tak preto, lebo žalobca bol úplne neúspešný v jednej časti predmetu konania (o určenie neplatnosti zmluvy), úplne úspešný v jednej časti predmetu konania (o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy) a čiastočne úspešný v jednej časti predmetu konania (o vydanie bezdôvodného obohatenia). Celkový procesný úspech žiadnej zo strán výrazným spôsobom teda neprevyšuje procesný úspech protistrany. Z uvedeného dôvodu súd nárok na náhradu trov konania pomerne nedelil.

(56) Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „ZSP“) Ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom.

(57) Podľa § 4 ods. 2 písm. v) ZSP od poplatku je oslobodený spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

(58) Žalobca ako spotrebiteľ bol oslobodený od súdnych poplatkov. V spore bol úspešný čo do zaplata sumy 380 €. Poplatková povinnosť preto prešla v tomto rozsahu podľa § 2 ods. 2 ZSP na žalovaného. Výška súdneho poplatku vyplýva z Položky 1 Sadzobníka súdnych poplatkov a je 6% zo základu na jej určenie, teda po zákonom zaokrúhlení na najbližších 50 eurocentov nadol 22,50 €. Podľa § 8 ods. 4 ZSP je poplatok splatný do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o jeho určení a je potrebné ho v súlade s § 9 ods. 4 ZSP zaplatiť tunajšiemu súdu.

(59) O poplatkovej povinnosti za tú časť predmetu konania, kde súd rozhodol o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, súd rozhodne samostatným uznesením, pretože o tomto súdnom poplatku v rozsudku rozhodnúť opomenul.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na toto podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.